

«Скажу ще загадку таку...» (1891)

Глібов Леонід Іванович

Скажу ще загадку таку:

У ночвах переплив я річку

І у долинці на піску

Побачив хатку невеличку.

Без вікон хатка, без дверей,—

Як не мудруй, не можна влізти;

Вона ж повнісінька людей,

А ласощів — не переїсти!

Ну як би так мені туди?

Хоч би ж тобі де-небудь щілка...

Я і туди, я і сюди —

Ніяк: ні зверху, ні з причілка.

Дивлюсь — з лози іде Різак;

Його мале й велике знає:

Сокири нашої свояк,

По всіх усядах він буває.

Побачив, що я там ходжу.

«Чого,— питає,— тут никаєш?» —

«Ох, мій голубчику! — кажу,—

Нащо питаєш? Либонь, знаєш».

Він цюк — і хатку розрубав.

«Ну,— каже,— лізь, щоб не кортіло!»

Я так зрадів, аж закричав:

«От молодець! От гарне діло!» —

І зараз всіх порозганяв,

Щоб ласощів не роз'їдали;

Хазяйнувати сам почав,

Аж зуби танцювати стали.

Я через приключку таку

Вподобав дуже хатку тую

І, дякуючи Різаку,

Щолітечка тепер смакую.

От бачте, як старий ласун

Плести вам загадки навчився...

Не хатка то була — *кавун*

До мене в гості прикотився.

А хто ж Різак, такий мастак,

Що й хатку розрубать береться?

Не чоловік і не козак —

Ножем він на всім світі зветься.

Я шуткувать давно привик

І рад, як діти веселяться...

Пошли вам, доле, довгий вік,
Не знать журби, а більш сміяться.

[1891]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/skazhu_sche_zahadku_taku